

ganitzis cursets d'alta cultura; que tingui una assemblea anyal.

Aquesta institució podria contribuir a subvenir les institucions d'alta investigació, a crear una selecció d'homes de ciència catòlica i a valorar d'una manera justa els nostres investigadors.

(Acabarà)

Ha sonat ja l'hora

Els trasbalsos que d'un quant temps venen succeint-se, ens palesen ben clarament que ha arribat l'hora en la qual és necessària la unió decidida de tots els catòlics.

Tots els qui tenim la fe arrelada hem sentit mantes ferides en el fons de la nostra ànima.

L'èxode dels Jesuïtes ens ha deixat un cel molt negre, i ens evoca aquells estols d'ocells que abandonen la pàtria llur, presentint la pesta que s'atansa...

El sectarisme amenaça destralejar arran de soca, l'ufanós arbre del Cristianisme.

Hom sent aprop el crepitjar d'una foguera que, encesa per la impietat, vol engolir tot ço que de més sant tenen les nostres tradicions, per a reduir-ho a cendres...

Els enemics de Crist — com en sa vida mortal — es valen de la calúmnia més insidiosa per tal de subvertir el poble—l'etern infant—i arrancar-li, automàticament, dels seus llavis el clam de visca Barrabàs.

Cada volta que l'enemic fa una nova irrupció, ens esbalaïm, i ens resignem a un arronçament d'espatlles.

Si enfront d'aquesta no alcem a temps una muralla infranquejable, el desastre, la total desfeta és imminent.

Doncs, contra aquesta invasió cal que els catòlics ens descreuem de braços i intervinguem enèrgicament; del contrari la nostra passivitat esdevindria còmplice.

Ha començat ja una croada al front de la qual avança amb pas ferm l'Acció Popular; a l'ombra de la seva bandera hi caben els elements de totes les classes socials i tendències polítiques, mentre que tinguin per base la civilització cristiana.

L'Acció Popular—que compta ja en els seus rengles alguns milers—ha ascampat arreu de Catalunya la lleu que ha de fruitar-nos la salvació de la nostra terra, i en molts pobles ha pogut constatar la florida d'uns nuclis esperançadors de regeneració.

Catòlics conscients del nostre deure! A actuar tothom: les nostres armes són la Justícia, la nostra rodella la Veritat, les quals han d'acompanyar-nos

sempre i dur-nos pel camí que mena al triomf.

Avant, doncs, no defallir. Un esforç, i la victòria és nostra.

C. P. A.

Berga, 3 - 1932.

Laïcisme

És cert que el laïcisme és una mercaderia no gens barata. Ultra demostracions possibles, valguin les paraules del Ministre de Finances, qui ha dit: que el pressupost de despeses és més quantios, perquè, conseqüents amb la Constitució vigent, que priva als religiosos l'ensenyança, s'ha de substituir el seu comès per altres mitjans que deuen abonar-se.

Així resulta que aquesta privació, que ja s'ha fet efectiva amb els Jesuïtes, importa al contribuent més grosses despeses.

Nosaltres creïam que era sistema democràtic el fer la vida lo menys gravosa possible i no el buscar factors d'encariment de la mateixa. Així pensaven molts el 14 d'abril darrer. No fóren pocs que amb el vot donat, pensaven conseguir un abaratiment del viure, i que es podria portar el pa a taula sense trenca closques. Segur que avui no ho veuen tan clar.

Si encara, però, algú dubtés, que es fixi en les següents dades demostratives. El pressupost de 1932 importa 770 milions de pessetes més en les despeses que el de 1931, prop de 2 milions més cada dia. I d'això se'n diu democràcia?

Sembla que ben prompte serà una llei el projecte d'elevació de les tributacions: en la rústica de un 10 per 100, en la urbana de un 2 per 100 i en la industrial de un 20 per 100; ultra les elevacions de gasolina, alcohols, cerveses, explosius i transports de mar, sense descomptar la nova llei del timbre que sense fer fressa picaria de fort a la butxaca del contribuent.

Es per tenir en compte que tots aquests augments són portats a terme, havent tret del pressupost 66 milions pel Culte i Clero.

No és problema fàcil de resoldre com disminuïnt les despeses, han de augmentar-se les tributacions. Creiem que no podrà donar-se d'això la culpa al Clero. No s'explica la enormitat de l'augment del pressupost. Amb aquest factor, que alguns posaran en dubte, ni ha d'altres ben admissibles. Si treuen els Religiosos dedicats a l'ensenyament gratuït, bé és cert que els han de substituir per mestres als quals deu abonar-se el seu treball. Si els diputats cobren, si els Concellers cobren, si, en fi, s'augmenten tan de fort les despeses, naturalment que deuen augmentar-se també les tributacions.

Serien poques les persones a les qui no afectés al-